

вяла да ходи; божемъ поскоро ще ся научи да стои въ равновѣсие, да ся не кылка и ще ся приучи да стѣпя здраво, па нѣма и толкова често да пада. При това самоуко-то ще ся научи да ходи подобрѣ. По отраслы хора лесно можешъ-позна отъ самосебе ли сѫ были проходили, или сѫ были учени на това отъ другы; които сѫ учепи да ходятъ, тіи кога стѣпять дръжать си прѣстѣ-то цвръсто вкупъ, а то никакъ не е хубаво. Искашъ ли, колкото ся може поскоро да ти ся научи дѣте-то да ходи, остави го подобрѣ да плѣзи по одъра или по земљ-тѣ четворешки, или да ся влѣче по задницѣ-тѣ си, а то му е и подраго; отъ това и членове-ти му щѣтъ наягнѣтъ и на здравието ще му подобрѣе много похарно отъ колкото кога го носятъ все на рѣцѣ. При това да не тя е грыжя отъ настынка. Дѣте-то тогава не истиинва лесно, стига само да не е отионапрѣжъ простынѣло. Та какъ и да не простыне кога такъво дѣте често по цѣлѣ нощъ лѣжи открыто у студенѣ стаѣ? На такъво нѣчто и отрастъ чловѣкъ не бы утраймъ. Както и да е, божемъ да ся гляда да не бѣде студено у стаѣ-тѣ и да не духа; па знай, че кога дѣте-то шава и мрѣда, то ся и загрѣва.

Сега да кажемъ нѣчто и за носеніе-то. Такоречи всички майки и пѣстунки криво мыслятъ, че чтомъ писне дѣте-то или само пошиявне, трѣбувва да го земѣтъ на рѣцѣ и да го полюшкатъ. Всякий ревотъ и плачъ на дѣте-то не е отъ болка. Ако на дѣте-то наистинѣ додѣва нѣчто, напр. ако го стяга дрѣха-та, ако лѣжи на мокро, то по-добрѣ ще е да му ся поразслабятъ дрѣхи-ты, или